

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0599

Stosunki Parlamentu Europejskiego z instytucjami reprezentującymi rządy państw członkowskich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie stosunków Parlamentu Europejskiego z instytucjami reprezentującymi rządy krajowe (2012/2034(INI))**

(2016/C 468/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 15 i 16 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 235 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 marca 2010 r., 17 czerwca 2010 r., 16 września 2010 r., 28 i 29 października 2010 r., 16 i 17 grudnia 2010 r., 4 lutego 2011 r., 24 i 25 marca 2011 r., 23 i 24 czerwca 2011 r., 23 października 2011 r., 9 grudnia 2011 r., 1 i 2 marca 2012 r., 28 i 29 czerwca 2012 r., 18 i 19 października 2012 r., 13 i 14 grudnia 2012 r., 7 i 8 lutego 2013 r., 14 i 15 marca 2013 r. oraz 27 i 28 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenia szefów państw i rządów Unii Europejskiej po nieformalnych posiedzeniach członków Rady Europejskiej w dniu 26 października 2011 r. i 30 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie wpływu Traktatu z Lizbony na rozwój równowagi instytucjonalnej w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie usprawnienia organizacji wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 48, 110 i 127 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0336/2013),
- A. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony nadał Radzie Europejskiej status instytucji europejskiej, nie zmieniając jej roli, gdyż – zgodnie z art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej – „Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa ogólne polityczne kierunki i priorytety. Nie pełni funkcji ustawodawczej”;
- B. mając na uwadze, że Parlament jest w pełni świadom niezależności Rady Europejskiej i znaczącej roli, jaką nadają jej traktaty;
- C. mając jednak na uwadze, że pod presją kryzysu Rada Europejska znacznie zwiększyła swoją rolę: odbywa coraz więcej posiedzeń wyjątkowych i rozpatruje sprawy, które zazwyczaj rozpatrywane są na poziomie Rady Ministrów; mając w tym względzie na uwadze, że Rada Europejska wykroczyła poza podstawową zasadę Traktatu, zgodnie którą nie pełni ona funkcji ustawodawczych;
- D. mając na uwadze, że pokusa szefów państw lub rządów, aby uciekać się do wybiegów międzyrządowych, stanowi zagrożenie dla metody wspólnotowej i narusza Traktaty;
- E. mając na uwadze, że aby umocnić demokratyczny charakter procesu decyzyjnego, należy wprowadzić odpowiednie zasady kontroli parlamentarnej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 82.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0323.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- F. mając na uwadze, że zgodnie z Traktatem z Lizbony członkowie Rady Europejskiej odpowiadają indywidualnie przed swoimi parlamentami narodowymi, lecz ponoszą odpowiedzialność zbiorową tylko przed sobą;
- G. mając na uwadze, że przewodniczącemu Rady Europejskiej powierzono rolę wnioskodawcy, najczęściej w powiązaniu z jego odpowiednikami z innych instytucji, oraz że pełniąc tę rolę stał się on de facto głównym negocjatorem występującym w imieniu państw członkowskich w sprawach, które podlegają procedurze współdecyzji od chwili wejścia w życie Traktatu z Lizbony;
- H. mając na uwadze, że za zgodą władz Parlamentu, przede wszystkim w formie wymiany pism, przewodniczący H. Van Rompuy starał się w jak największym stopniu uwzględnić wymogi w zakresie informacji i przejrzystości: osobiście spotkał się z przewodniczącymi komisji parlamentarnych, sprawozdawcami czy tzw. „szerpami” Parlamentu, aby omówić wiele ważnych kwestii; udzielał odpowiedzi na pytania pisemne; regularnie zdawał sprawozdania z posiedzeń Rady Europejskiej zarówno na posiedzeniu plenarnym, jak i na posiedzeniach Konferencji Przewodniczących w rozszerzonym składzie oraz wielokrotnie kontaktował się z przewodniczącymi grup;
- I. mając na uwadze, że praktyka ta zasługuje na uczynienie z niej oficjalnego toku postępowania, aby mogła służyć za wzór na przyszłość, oraz że zasługuje także na usprawnienie; mając na uwadze, że jeżeli chodzi o europejski system patentowy, Rada Europejska podała w wątpliwość porozumienie legislacyjne zawarte pomiędzy Parlamentem a Radą; mając na uwadze, że jeżeli chodzi o zarządzanie gospodarcze, Rada Europejska uznała, że należy przeprowadzić ponowne negocjacje w sprawie przepisów identycznych z przepisami, które obowiązywały już na mocy wcześniejszego rozporządzenia; mając na uwadze, że Rada Europejska przyjęła w odstepie roku dwa sprzeczne stanowiska odnośnie do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, czego mogła uniknąć uwzględniając w większym stopniu stanowisko Parlamentu; mając na uwadze, że wieloletnie ramy finansowe na okres 2014-2020 przyczyniły się do faktycznego spowolnienia prac legislacyjnych, gdyż niezbędną z prawnego punktu widzenia jednogłębność w Radzie udało się osiągnąć wyłącznie dzięki wcześniejszemu podjęciu decyzji dotyczących niektórych ważniejszych wyborów politycznych w zakresie uregulowań legislacyjnych odnoszących się do strategii politycznych, które należy sfinansować, co ograniczyło w tych dziedzinach rolę Parlamentu do wprowadzenia poprawek do przepisów dodatkowych;
- J. mając na uwadze, że w odniesieniu do tych wszystkich kwestii – z definicji najistotniejszych – brak zorganizowanego dialogu Parlamentu z Radą Europejską przeszkadza Parlamentowi w pełnym odegraniu nadanej mu na mocy traktatów roli współustawodawcy; mając na uwadze, że często okazywało się, iż oficjalni rozmówcy przedstawiciele Parlamentu nie byli uprawnieni do podejmowania decyzji wiążących dla rządów; mając na uwadze, że chociaż urzędujący przewodniczący Rady i Rada do Spraw Ogólnych⁽¹⁾ pozostają teoretycznie odpowiedzialni za przygotowywanie posiedzeń Rady Europejskiej, coraz wyraźniej widać, że odgrywają oni jedynie rolę marginalną czy techniczną; mając na uwadze, że tradycyjne wystąpienie inauguracyjne przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na otwarciu posiedzeń Rady Europejskiej nie jest procedurą wystarczającą;
- K. mając na uwadze, że Parlament Europejski nie może wezwać przewodniczącego Rady Europejskiej na debatę przed posiedzeniem Rady Europejskiej; mając na uwadze, że Parlament sam nie jest dobrze przygotowany do debat, podczas których przewodniczący przedstawia sprawozdania z posiedzeń Rady Europejskiej;
- L. mając jednak na uwadze, że z zadowoleniem trzeba przyjąć fakt, iż kilku szefów rządów państw członkowskich UE stara się wykorzystać salę posiedzeń Parlamentu do debat na temat przyszłości Europy;
- M. mając na uwadze, że działanie Rady Ministrów budzi poważne obawy oraz że ani Rada Europejska, ani rotacyjna prezydencja nie są w stanie, jak się wydaje, narzucić działaniom Rady Ministrów pożądanym standardów w zakresie tempa pracy, strategii, konsekwencji, spójności lub przejrzystości; mając na uwadze, że takie niedociągnięcia w drugiej izbie władzy ustawodawczej utrudniają lepsze stanowienie prawa w Unii Europejskiej;
- N. mając na uwadze, że art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej zostanie po raz pierwszy zastosowany po najbliższych wyborach do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że to zasadnicze postanowienie dotyczy wyboru przewodniczącego Komisji przez obywateli za pośrednictwem wyboru posłów, zgodnie z logiką systemu parlamentarnego; mając na uwadze, że wynik ten można uzyskać tylko wtedy, gdy europejskie partie polityczne, Parlament i Rada Europejska będą działały w takim duchu, zgodnie ze swoim zakresem obowiązków, zwłaszcza w ramach konsultacji, których celem jest praktyczne zastosowanie deklaracji nr 11 załączonej do Traktatu z Lizbony;

⁽¹⁾ Por. art. 16 Traktatu o Unii Europejskiej.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

1. uważa, że w świetle czterech lat doświadczeń poprawa i formalizacja stosunków roboczych Rady Europejskiej i Parlamentu wydaje się konieczna; uważa, że proces ten może przybrać formę wspólnego oświadczenia, porozumienia międzyinstytucjonalnego lub wymiany pism;
 2. jest zdania, że, z wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnych każde posiedzenie Rady Europejskiej powinno zostać poprzedzone debatą w Parlamencie umożliwiającą przyjęcie rezolucji, podczas której przewodniczący Rady Europejskiej osobiście przedstawi kwestie poddawane pod obrady; uważa, że Parlament i Rada Europejska powinny tak organizować swoje prace, aby Parlament mógł w odpowiednim czasie przedstawić swoje stanowisko w tych kwestiach, zaś przewodniczący Rady Europejskiej – przedstawić na posiedzeniu plenarnym sprawozdanie po każdym posiedzeniu Rady Europejskiej; podkreśla, że w miarę możliwości posiedzenia Rady Europejskiej nie powinny odbywać się w tygodniach, w których odbywa się posiedzenie plenarne Parlamentu;
 3. przypomina, że wnioski Rady Europejskiej są równoznaczne z instrukcjami negocjacyjnymi dla Rady Ministrów, nie stanowią one jednak w żadnym wypadku wytycznych niepodlegających negocjacom z Parlamentem; zwraca się o zapisanie we wnioskach Rady Europejskiej standardowej formuły przywołującej przepisy art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej;
 4. nalega na Radę Europejską, aby – w przypadku zawarcia porozumienia przez przedstawicieli Parlamentu i Rady w ramach procedury legislacyjnej – nie rozpoczynała ponownie debaty, chyba że urzędująca prezydencja zaznaczy, że porozumienie ma charakter ad referendum;
 5. proponuje, aby przewodniczący Rady Europejskiej i wysoki przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa byli raz do roku zapraszani do udziału w ogólnej debacie na temat wewnętrznej i międzynarodowej sytuacji Unii, w której uczestniczy również przewodniczący Komisji i która nie będzie nakładała się na prowadzoną już dorocznie debatę o stanie Unii, podczas której przewodniczący Komisji przedstawia Parlamentowi, przed którym jest odpowiedzialny, swój program pracy i sprawozdania z działalności;
 6. przypomina, że – w odróżnieniu od przewodniczącego Komisji – przewodniczący Rady Europejskiej nie jest odpowiedzialny przed Parlamentem oraz że należy uwzględnić ten fakt przy organizowaniu debat, w których bierze on udział, dając jednocześnie posłom innym niż przewodniczący grup możliwość prowadzenia dialogu z przewodniczącym Rady Europejskiej; uważa natomiast, że procedura pytań pisemnych nie wydaje się właściwa;
 7. zwraca się, aby za każdym razem gdy Rada Europejska rozpoczyna plan działania lub procedurę, które mogą posiadać wymiar legislacyjny, decyzja o włączeniu w prace, w odpowiednim momencie, Parlamentu Europejskiego była podejmowana we współpracy z Parlamentem w sposób najwłaściwszy dla danego przypadku; zaznacza, że przewodniczący Parlamentu powinien w pełni uczestniczyć w posiedzeniach Rady Europejskiej, na których poruszane są kwestie międzyinstytucjonalne, a Parlament i Rada Europejska powinny w związku z tym dostosować swoje regulaminy wewnętrzne, aby określić wybór swoich przedstawicieli i sposób, w jaki przedstawiciele ci otrzymują mandat negocjacyjny i składają sprawozdanie z negocjacji;
 8. wzywa Radę Europejską do jasnego określenia przed rozpoczęciem kampanii poprzedzającej wybory do Parlamentu Europejskiego, w jaki sposób zamierza – w zakresie, który ją dotyczy – respektować wybór obywateli europejskich w sprawie procedury prowadzącej do wyboru przewodniczącego Komisji, zgodnie z art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej, w ramach konsultacji, które powinny odbyć się między Parlamentem a Radą Europejską w celu praktycznego zastosowania deklaracji nr 11 załączonej do Traktatu z Lizbony; przypomina o znaczeniu, jakie ma zwiększenie widoczności i europejskiego charakteru kampanii wyborczej; wzywa wszystkich członków Rady Europejskiej do ogłoszenia z wyprzedzeniem, w jaki sposób zamierzają respektować wybór dokonany przez swoich współobywateli, jeżeli w jego wyniku pojawi się kandydat lub kilku kandydatów z ich kraju do pełnienia funkcji komisarza;
 9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie i Komisji, a także szefom państw i rządów oraz parlamentom państw członkowskich.
-